

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Galeotti, Vincenzo.; udgivet 1799 ved N. C. Øst.

Titel | Title:

L'Orphelin de la Chine

Udgivet år og sted | Publication time and place: [S.l.] : Bogtrykker P. H. Höecke, [1799]

Fysiske størrelse | Physical extent:

[8] s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Digitaliseret af | Digitised by

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

177-179

L'Orphelin de la Chine,

udgivet 1799

ved

Litteratus N. C. Øst,

som boer paa Hjørnet af Skindergaden og Kloster-
strædet No. 39, og paa hvis Forlag, Bas-
setten er prentet i Kjøbenhavn

hos

Bogtrykker N. H. Høeche.

L'Orphelin de la Chine.

Personerne:

Keiseren af China. — L'Orphelin de la Chine, hans Søn. — Mandarinen, Keiserens Ven, ypperste Præst og Statsminister tillige. — Idamea, hans Kone. — Deres Søn. — Idamea fortrolige Veninder. — De øvrige Fruentimmere udgjøre Adameas Følge. — Tvende chinesiske Generaler. — Gengis-Kan, Tartar-Kan. — Hans tvende Generaler.

Sinfonien udtrykker, at Gengis-Kan bestormer og indtager Keiserens Fæstning, og hører man undertiden Lyden af Vaaben.

Første Act.

[Theatrets Indretning: I Grunden forestilles de gamle Chinesiske Keiseres Begravelse; og paa den ene Side underjordiske Hvelvinger som løbe fra Fæstningen til samme. Paa den anden Side en Skov].

Handlingen begynder af Idamea, som med hendes Følge kommer ganske forskrækket igjennem Hvelvingerne flygtende ind paa Skuepladsen, for at redde sig fra Overvinderens Grumhed. I denne Forvir-

L'Orphelin de la Chine.

relse har hun tabt hendes Søn. Bekymret erkyn-
diger hun sig om ham, men forgjæves. Nu bringer
Mandarinen ham; hun omfavner dem begge, og
glemmer af Glæde, Stadens Vanhæd. Dog, snart
høres paa ny Larm af Vaaber: den overvundne Kei-
ser har søgt at redde sig og sin Søn igjennem Høls-
vingerne, og ankommer paa Scenen. Med tilbørlig
Demmyghed imodtages han af alle de Tilstædeværende,
som han paa deres Spørgsel om Tilstanden i Fæste-
ningen, med Bedørvelse betyder: at han har mistet
alt undtagen hans Søn, som han nu anbefaler til
Himlens og deres Beskyttelse. De tilsværge ham
Troeskab; men atter høres stærke Vaabenbrag, som
bringter Mandarinen paa den Beslutning, at bringe
den unge Prinds i Sikkerhed i Begravelserne.

Neppes er dette skeet, seend Tartarerne an-
komne, og anfælde dem, og, uagtet al Modstand,
dræbe Keiseren. Tartarerne, endnu ikke tilfreds
stillede, søge forbittede efter Prindsen, for ved hans
Død at udeyde den hele Keiserlige Familie. De
finde Mandarinens Søn, som de misstager for Prinds-
sen. Ubarmhjertige rives de med den fortvivlede
Moder om Barnet, og endelig lykkes det dem at
slide det fra hende. Hun vil følge dem, men holdes
tilbage af hendes Mand, som beder hende at erindre
den Tæd hun nyelig havde gjort Keiseren, om at
staae den unge Prinds i Moders Sted; dog den mo-
derlige Kjerlighed gjør hende døv imod alle Forestil-

L'Orphelin

singer: hun tilkænder giver at hun ærer Keiseren, men at Hjertet uagter Eed og Pligt tæler for hendes Varn som hun vil vove alt for at frelse. I denne Hensigt forlader hun tilligemed sit Kæle Theatret, og efterlader hendes Mand i den yderste Beskyring.

A n d e n A c t.

Theatret forestiller en stor Plads, paa hvilken Gengis-Kans Trepport stes].

De Overvundne føres ind i Triumf, belagde med Lanker. Doreser Gengis-Kan i en Triumf-vogn, trukken af Chinesere, med hans Følge. Hans tvende Generaler bringe den formeente Prinds, som Kanen beordrer at henrette. Uheldig beder Varnet for sig, men Kanen ubevægelig, lader dette sættes paa Vognen for at halsbugges. I det man er i Begreb med at vil fuldføre denne grimme Befaling, kommer den fortvivlede Moder ind, holder Sverdet tilbage, og aabenbarer, at Varnet er hendes Søn og ikke Keiserens. Over den Larm dette forvolder, bliver Kanen opmærksom, han nærmer sig til Vognen, og beslyttede paa begge Sider, kender han og Idamea nu hinanden igjen *).

*) Efter Voltaires Tragedie var Gengis-Kan heftig forelsket i Idamea, hvis Forældre ikke tillode hende at ægte ham, saasom han var af ringe Værd.

de la Chine.

Idamea Forbittrelse forvandles nu til ydmyge Bønner om hendes Søns Befrielse. Gengis Kan forfærdet over at høre hende giste, spørger: om det virkelig er hendes Varn, hvilket hun bekræfter med Eed. Han fremkalder nu sine tvende Generaler, og bebrejder dem deres Fejlagelse. Ydermere spørger han Idamea Følge om hendes Udliggende er sandfar diat? hvilket dette ligeledes edelig bekræfter. Idamea vedbliver at bede for Varners Liv: hun og Følge anraaber ham knælende om Naade.

Bevæget rejser han Moderen og giver hende hendes Søn tilbage. Omr omfavner hun Varnet, og glad derhos viser hun sig taknemmelig imod Kanen for beviste Udelmodighed.

Hvorpaa følger en almindelig Jaconne ved hvis Slutning Moder og Varn takker Kanen endnu en gang for hans Naade, hvorpaa han tager Afsted, stiger i sin Triumfvogn og fortsætter sin Marsch.

Tredie Act.

[Theatrets Forestilling er den samme som i første Act].

Mandorinen, som i al den foregaaende Tid ikke har forladt Prindsen, kommer frem med ham, og ved andægtige Bønner anbefaler ham i Himlens Baretagt. Nu møder Idamea ham med deres Søn, og paa begge Elder glæde herover, fortæller hun

L'Orphelin

ham hvorledes hun ved Himlens Bistand har faaet BARNET igjen, hvilket hun beder ham at bringe hjem, imedens hun og Følge bevogte Prindsen.

Mandarinen gaaer med BARNET, og nu kommer Gengis-Kan med sit Følge, som Idamea velkommer med megen Yndmyndighed. Gengis-Kan bortviser Følget, for under fire Døgn at tilkjendegive Idamea sin vedvarende Elskov. Han omsavner hende med Gver, men hun forkaster stedse, Kjønt med Skaausel, hans Omsavnelser, og betyder ham, at hun tilhører en anden. Denne Kjerlighedsstrid varer indtil Mandarinen kommer tilbage, i hvis Arme hun søger Beskyttelse imod Kanens Forsølgelse. Striden vedbliver imellem dem alle tre; men endelig sværger Kanen, at hans Sværd skal hevne hans foragtede Kjerlighed. Ved denne Tummel fremkomme begges Følgefæder. Idamea søger stedse at frelse sin Gemal imod Kanens Raserie, og tilsidst beder hun ham at hevne sig paa hende ved at ende hendes Dage. Kanen ubevægelig, giver hende Valget imellem hans Haand, som Mænd, eller den gruesomste Døds; hvorefter paa hæn forlader Scenen, og efterlader de Overvundne i den vemodigste Tilstand. Nu fremkommer en chineesisk General med den Tidende, at han medbringer Hjælpetropper. Trøstede ved dette Budskab takke de Himlen og følge ham.

de la Chine.

Fjerde Act.

[Theatret forestiller den chinesiske Leir ved Natte-Eider].

Den unge Prinds forestilles Armeen og byldes som Keiser. Under mange Lykønskninger glæder Leiren sig i Stilhed, just da den rasende Gengis-Kan overrumpler dem. Nu leveres et Feltslag, hvorudt Chineserne andengang overvindes. Idamea og Børnene undkomme, men vide intet sikkert Tilflugtssted. Mandarinen forøger Frygten, i det han forkynder dem, at Haven hænger dem over Hovedet; nu glemmer Idamea sig selv, og beder ham alene at sørge for Børnene. Strax tager han Keiseren i Favnen, for at bære ham bort; men Idamea kalder ham tilbage, og bedrøffer ham sin Kølfindighed imod sit eget Varn, hvorpaa han tager Kaarden i Munden, et Varn under hver Arm, og gaar hastig.

Femte Act.

Gengis-Kan overrumpler Mandarinen, Idamea og Børnene. Rasende lader han dem alle kastes i Lænker, viser dem de overvundne Chinesere, og besidder Børnernes Henrettelse. Idamea anraaber ham paa ny om Naade; Mødt af Kierlighed, bevæges han ved hendes Taarer, og lover hende alt under det haarde Vilkaar: at hun skal Hjelpe ham sin Haand, til hvilken Beslutning han forunder hende en liden Tid, og gaar. I denne stråfulde For-

L'Orphelin de la Chine.

fotning fortvivler hun, og fortvivlet omhøder hun sin Mand at dræbe først hende og derefter sig; men han affkyer sig en Ugjerning for meget, til at kunne udøve den. Idamea, nagret denne grumme Tjeneste af hendes Mand, vil desuagtet ende sine Dage. Med en Dolk vil hun dræb sig, men bliver forhindret af Manden og Børnene, og endelig af Gengis-Kan selv, som med sit hele Følge kommer ind paa Skuepladsen. Ufortøvet lader han løse dem af deres Lænker, forener Mandarinen og Idamea, og optager den unge Kæjser i sin Beskyttelse. Forundrede spørge de ham om Karsagen til denne saa uventede Uedelmodighed? og han lader dem forstaae, at en særdeles Himmels Indskydelse, og derhos deres Dyd, have gjort ham vaabenløs. Rørte af Glæde og Taknemmelighed kaste de sig for hans Fødder. Nu tilbyder Gengis-Kan Chineserne Fred, som sluttes til begge Nationers Glæde.

Balletten endes med et almindeligt Tableau, hvori Gengis-Kan kroner den unge Kæjser.

Denne Ballet er componeret 1780, af Hr. Vincenzo Galeotti.
